



## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu **J.**, bytom v U., právne zastúpeného J. M., advokátom so sídlom v H., D č. X, proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny**, Špitálska č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 17. augusta 2009 č. 2009/000948-2, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 2S/75/2009-93 z 2. decembra 2010, takto

### **r o z h o d o l :**

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 2S/75/2009-93 zo dňa 2. decembra 2010, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

### **O d ô v o d n e n i e :**

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol jeho odvolanie a potvrdil rozhodnutie ÚPSVaR v Humennom č. 2009/37565/3 zo dňa 10. júla 20089 o tom, že žalobca je občanom v hmotnej núdzi, ale nespĺňa nárok na pomoc v hmotnej núdzi a nepriznáva sa mu dávka a príspevky.

Krajský súd dôvodil tým, že žalobca žiadosťou zo dňa 26. januára 2009 požiadal prvostupňový správny orgán o pomoc v hmotnej núdzi. V tejto žiadosti ako spoločne posudzované osoby uviedol manželku V. a štyri nezaopatrené deti M. Š., s ktorými v čase podania žiadosti býval v spoločnej domácnosti. Žalobca bol v čase podania žiadosti zamestnaný, jeho manželka nezamestnaná, zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 22. apríla 2008 a zároveň poberateľkou invalidného dôchodku. Syn žalobcu M.M. bol nezamestnaný študent 1. ročníka externej formy štádia Vysokej školy z., ktorý bol do evidencie uchádzačov o zamestnanie zapísaný až dňa 19. mája 2009. Deti žalobcu M. boli nepľnoleté.

V preskúmvanej veci bolo podľa názoru krajského súdu dostatočne preukázané, že žalobca nespĺňa nárok na pomoc v hmotnej núdzi, aj keď je občanom v hmotnej núdzi. Aj keby žalovaný pri posudzovaní príjmu žalobcu pre účely pomoci v hmotnej núdzi nevychádzal z jeho reálneho príjmu za mesiac, kedy si žalobca podal žiadosť o pomoc v hmotnej núdzi, t.j. z výšky príjmu 461,81 €, ale z priemerného mesačného príjmu žalobcu za posledných 12 kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, príjem žalobcu a jeho manželky pre účely posudzovania hmotnej núdze by bol 412,18 €. Aj pri takto určenom príjme pri vypočítanej dávke podľa § 10 ods. 2 písm. d) zákona o hmotnej núdzi vo výške 245,36 €, nevznikol žalobcovi nárok na priznanie dávky v hmotnej núdzi a príspevkov.

Súd sa stotožňuje s právnym záverom žalovaného, že žalobcovi, ani spoločne posudzovaným osobám nevznikol nárok na aktivačný príspevok, na ochranný príspevok a zároveň s tým, že dávka podľa ustanovenia § 10 ods. 9 sa nezapočítava do dávky v hmotnej núdzi podľa § 10 ods. 2 zákona o hmotnej núdzi.

Preskúmaním veci krajský súd zistil, že správne orgány postupovali v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi a ich postupom nedošlo k porušeniu zákonom chránených práv žalobcu.

V súvislosti s namietaným porušením príslušných ustanovení zákona o pomoci v hmotnej núdzi krajský súd zistil, že žalovaný sa s týmito námietkami, ktoré sú totožné s odvolacími námietkami, plne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na ktoré poukazuje, pričom postupoval v súlade so zákonom o pomoci v hmotnej núdzi a zákonom č. 71/1967 Z. o správnom konaní.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a) až f) OSP a žiadal prvostupňový rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na nové konanie alt. žalobe v plnom rozsahu vyhovieť.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol podľa § 250ja ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pričom verejné vyhlásenie rozhodnutia publikoval v súlade s § 156 ods. 3 OSP a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

K jednotlivým bodom odvolania žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné :

k bodu 1/ Žalobca tvrdil, že mu bola súdom odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP, nakoľko sa krajský súd nevysporiadal s jeho písomným podaním, označeným ako žaloba a odpoveďou k vyjadreniu žalovaného. Odvolací súd po posúdení obsahu podaní žalobu v súvislosti s dôvodmi rozsudku krajského súdu konštatoval, že súd sa vysporiadal s dôvodmi žaloby a vo svojom rozsudku tieto podrobne uviedol (str. 2-5 rozsudku) a následne preskúmal zákonnosť žalovaného rozhodnutia podľa § 244 a nasl. OSP. Súd na str. 5-9 rozsudku reagoval na všetky relevantné dôvody žaloby a odvolací súd tieto dôvody považuje za úplné a vecne správne, pričom odkazuje na znenie prvostupňového rozsudku, ktorý vyčerpávajúco a vecne správne citoval aj príslušné relevantné ustanovenia zákona č. 599/2003 Z.z.,

k bodu 2/ Žalobca namietal s poukazom na § 205 ods. 2 písm. b) OSP vadu konania spočívajúcu v jeho diskriminácii, pretože mu správny orgán nechce zámerne priznať nárok na dávky a príspevky, ktoré mu zákon garantuje. Odvolací súd nezistil namietané vady konania a tvrdenie o diskriminácii nepovažuje za podložené len z toho dôvodu, že žiadosti žalobcu príslušné orgány nevyhoveli a súd v ich rozhodnutí nezistil porušenie zákona. Ako už odvolací súd uviedol k bodu 1/ rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za vecne správne.

k bodom 3/ až 6, v ktorých žalobca poukazuje na nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, nesprávne skutkové zistenia, nesprávne právne posúdenie a na to, že doteraz

zistený skutkový stav neobstojí, odvolací súd konštatuje, že tvrdené dôvody odvolania sú v podstate opakovaním alebo rozšírením dôvodov žaloby podľa žalobcovho výkladu právnych predpisov, pričom rozšírenie dôvodov žaloby podľa § 250h ods. 1 vety druhej OSP je možné len v lehote podľa § 250b OSP.

Odvolací súd upriamuje tiež pozornosť na dôvody prvostupňového rozsudku, ktorý sa s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho čl. 39 vysporiadal s tvrdením žalobcu, že ako osoba v hmotnej núdzi má nárok na dávky a príspevky. Krajský súd s poukazom na vecnú správnosť výpočtov správneho orgánu poukázal na to, že podrobnosti o pomoci v hmotnej núdzi podľa čl. 39 ods. 3 ustanoví zákon, v danom prípade zákon č. 599/2003 Z.z., ktorého relevantné ustanovenia boli v danom prípade použité správne a odvolací súd nezistil dôvod na opakovanie vecne správnej argumentácie krajského súdu a správnych orgánov.

Podľa § 219 OSP v spojení s § 250j ods. 3 OSP odvolací súd prvostupňový rozsudok potvrdil, keďže je vo výroku vecne správny, stotožňuje sa s ním v celom rozsahu.

Podľa § 250k ods. 1 OSP d conti žalobcovi neprináleží náhrada trov odvolacieho konania.

**P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.**

V Bratislave 25. augusta 2011

**JUDr. Ida Hanzelová, v.r.**  
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :  
Mária Kráľová